

Sygn. akt V CZ 123/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. J.-C.

przeciwko K. J.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia pozwanego na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu
Okręgowego

z dnia 19 lipca 2011 r.,

**uchyla zamieszczone w pkt III zaskarżonego wyroku
postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 19 lipca 2011 r. w pkt I zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego, oddalający powództwo i zasądający od powódki na rzecz pozwanego 4 817 zł tytułem kosztów procesu, w ten sposób, że kwotę 4 817 zł zastąpił kwotą 2 417 zł, w pkt II w pozostałym zakresie oddalił apelację powódki, a w pkt III wzajemnie zniósł między stronami koszty postępowania apelacyjnego. Podkreślił, że zgodnie z art. 100 k.p.c. wzajemnie zniesiono koszty postępowania, skoro apelacja została częściowo uwzględniona, a nakład pracy obu pełnomocników w postępowaniu odwoławczym nie uzasadniał ani procentowego rozliczenia kosztów, ani tym bardziej nałożenia całych kosztów na powódkę.

Pozwany wniósł zażalenie na zawarte w pkt III zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego postanowienie o kosztach postępowania, zarzucając naruszenie art. 98 i 100 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że stosownie do art. 100 k.p.c. podstawy do wzajemnego zniesienia kosztów procesu zachodzą jedynie wówczas, gdy żądanie zostało uwzględnione w około połowie, przy mniej więcej równej wysokości kosztów procesu poniesionych przez każdą ze stron. Realny wynik wzajemnego zniesienia kosztów procesu nie może być bowiem inny niż wynik ich rozdzielania w takim stosunku, w jakim każda ze stron procesu przegrała (postanowienie z dnia 10 maja 1985 r., II CZ 56/85, niepubl.). Zasady słuszności sprzeciwiają się wzajemnemu zniesieniu kosztów procesu na podstawie art. 100 k.p.c., w wypadku istnienia znacznej różnicy kosztów poniesionych przez każdą ze stron oraz różnicy w kosztach, jaką powinna każda ze stron ponieść wskutek ostatecznego wyniku procesu (postanowienie z dnia 28 lutego 1985 r., II CZ 21/85, niepubl.). W niniejszej sprawie pozwany trafnie podkreślił, że Sąd Okręgowy niesłusznie pozbawił go zwrotu kosztów postępowania, jakie zostały przez niego poniesione na skutek wniesionej przez powódkę apelacji od wyroku Sądu Rejonowego. Skoro Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego oddalającego powództwo, zmniejszając jedynie kwotę zasądzonych na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa

procesowego, należy przyjąć, że powódka wygrała proces co do kwoty, o którą Sąd Okręgowy zmniejszył wspomniane koszty, przegrała zaś proces w zakresie kwoty dochodzonej w pozwie. Wobec tego nie było podstaw do wzajemnego zniesienia przez Sąd Okręgowy kosztów procesu.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).